

2. KAPITOLA

„Jak se má dnes tvůj milovaný nevlastní bratr?“ zeptala se Victoria.

Postel zaskřípala, jak jsem sebou plácla na břicho a zavzdychala do telefonu. „Nic nového, pořád se chová jako pitomec.“

Nedokázala jsem své nejlepší kamarádce Victorii říct o Elecově pátečním večerním vystoupení v koupelně. Cítila jsem se kvůli tomu neskutečně trapně, proto jsem se rozhodla, že si to nechám jenom pro sebe. Vyhledávání propíchnutých penisů na Googlu dopadlo tak, že jsem byla celou noc vzhůru. Řeknu vám, že každý, kdo bezelstně zadá do vyhledávače „princ Albert“, se může dočkat velkého překvapení.

Dnes byla neděle, takže hned zítra nastoupí Elec na stejnou střední školu jako já, kde bychom oba měli na konci tohoto školního roku maturovat. Už brzy se všichni setkají s mým debilním nevlastním bratrem.

Victoriin hlas zněl šokovaně. „Pořád s tebou nemluví?“

„Ne. Ráno si přišel pro cereálie a odnesl si je do svého pokoje.“

„Proč myslíš, že se chová, jako by měl v zadku klacek?“

Měla bys vidět jeho skutečný klacek.

„Něco se děje mezi ním a Randym. Snažím se nebrat si to osobně, ale je to těžký.“

*Těžký a tvrdý. Ach, bože, nemůžu to dostat z hlavy!
Propíchnutý žalud.*

Do hajzlu.

„Myslíš, že by se mi líbil?“ zeptala se Victoria.

„Jak to myslíš? Říkala jsem ti... že je to kokot,“ odsekla jsem.

„Já vím... ale je hezkej?“

Upřímně, věděla jsem, že je přesně Victoriin typ. Zbožňovala tmavovlasé a zadumané týpky, i když nebyli tak pohlední jako Elec. To byl další důvod, proč jsem si musela nechat detaily setkání v koupelně pro sebe. Kdyby se doslechla, že má piercing v penisu, už nikdy bych ji nedostala z našeho domu. Ale stejně už brzy zjistí, jak vypadá, takže jsem se rozhodla být upřímná.

„Je vážně sexy. Jako... fakt zatraceně sexy! Ale jeho vzhled je asi tak to jediný, co je na něm zajímavý.“

„Dobře, hned jdu k tobě.“

„Ne, to teda nejdeš.“ Začala jsem se smát, ovšem v hloubi duše mi byla představa Victorie vrhající se na Eleca opravdu nepříjemná, ačkoliv jsem si nemyslela, že by její pozornost opětoval.

„Tak co máš dnes večer v plánu?“

„No... než jsem se s ním setkala a než mi došlo, že je to vůl, měla jsem v plánu připravit večeři pro nás pro všechny. Víš... jednu ze svých specialit.“

„Kuře Tetrizzini.“

Zasmála jsem se, protože to bylo jediné jídlo, které jsem uměla uvařit opravdu skvěle. „Jak jsi to uhodla?“

„Možná bys svému milovanému nevlastnímu bratříčkovi mohla radši naservírovat ránu mezi oči, aby se trochu probral.“